

הילכות פסח סימן תט

גט באר הנולה

לישת: בֶּל (ס) פְּרוֹרִים שִׁיפָּלוּ בְשֻׁעַת לִישָׁה וּרְאֵיכָה יָכוּן בָּצָק (י) כְּנַדְקָן בְּפֶלִים (יא) אֲנִי מִבְטָל אֹוֹם. קָדֵי שָׂמְמָא (יב) שָׁמְבָטָלָן קָרֵם חַמּוֹזָן: ד (ג) הָאֵין עוֹשֵׂין (ו) יְהִי שָׁרֵיקִין הַמְּצִירִין. דְּהִינָּה לְצִיר בְּפַת קְמִין חַיָּה וְעוֹף, נְאָכֵל כֵּל מֵה שְׁעוֹשִׁים אָתוּ (ז) טוּ בְּמַקְרָךְ קָדֵי שְׁלָא יְתַחַד וּבָן מֵה שְׁמַגְנִיבָן הַמְּצִותָן. מְחַרְךָ: וּמְכַל מִקְומָן טֻוב לְמַהְרָה לְעַשְׂוֹת שְׁלָא לְמַשְׁחָות בָּהֶם: חַנָּה זְיוֹשׁ לְעַשְׂתָה הַפְּצִוָּת (ט) טוּ וְזָקִינָן וְלֹא פַת עַכְבָּה כְּפָאָר לָקַם. כִּי אֵין קְרוּיָן אַמְּקוּרִים לְקַחְמִין: הַזָּאֵין עוֹשֵׂין בְּפֶסֶחֶת (י) יְסַת עַבְה וְ(ט) טוּ טַבְחָה: גַּן אֵין לְהַלֵּל בְּמַה שְׁהַמְּלִיבָן הַכְּבָרְמִינִים שְׁלָא לְעַשְׂתָה (ו) וְ(ז) נִיחָה פְּאַדְרִיָּשׁ אֲוֹן פְּלַאֲדִיָּשׁ:

שערית תשובה

באור ההלכה

הנזהנה קים לתוכם סקמיה ומליטה וצערכה לעבש ואוקרים ג'ם תפקרין (ז') ובפניה עלי-קי גודלים, וויהה כל בפירוש לשם אמת-פכו, אז עזיר שיאקורי בצל מזעה ומוח羞, אלא אמר אל אחר: כי שייעשה הימים עזען פאה זו יתבה בצל לשם מזעות פאה⁽²⁵⁾. וכוכני פיט נערוי סנה טנקה בישלאל שבעת אפיק מזאות. בעל המזותה הנה אויר וחזר לטעוקים פאה פאמים שזקורי ששהיא מאר-מצאות, עצלו קימינו גורופף הפהגה הנה מנגני שפהה מזוקרים לאח קאה שמגנה לאילן פאה. ומקה-شمורה גזעה בצל מני אפורו, דיבול זבר רחמן מעליתן אחריך ולמדיתן (ו' וכן צרכן בעשות פאקט אתריך ארכ-על-פי שטפלן). אף שאנו חווישן שזקורי ששהה קחת ונזכר על בל גראה: (יא) אני מבלט אותוב⁽²⁶⁾. או אמי פקורי אומם, אבל לא אמר פורזין כפרק, (ע') קאיו לשון מביר שפקזון, דאפר לומר במשמעות הלשון שפעצמן בו הפקה, (ט') ואינו כן, וככבר הקהרוגים, דלשות של בוטל וככבר אדריך לומר ווּקְבָּא בלשון שמכיר⁽²⁷⁾: (יב) שטפלן קומס חמוץ. ומילא אף שזקורי שזקורי אהריך איזו עוזר בבל גראה, דאיו של: ד (יג) אין עוזין וכו'. פרוש, לבחה, וכדיעד מטריך באכלה (ט) אם לא שקה בצעיון שעור חמוץ, (ט') גם יוצא בזני חותם⁽²⁸⁾: (ד) סריין חבקזין וכו'. לפ' שהוא שואה עליה לצathan. ופעמים נובל לא ירי חמוץ על-זקיי שזנה זה, ונפל ורזה לעשות הצעיר (ו') צל-קיי דפוס, שאיזו שקה בלוום, ארכ-על-פי-בן לא חילקו חבקט אסרו בצל, לי' שזאודה שטאנבו מסות איזו זען שטשוש על-קיי דפוס ובווא לעריר איך בלא דפוס. ובן און חולק בן סריין של געל-יבטים (כ) ובין של נחתומין, אף הנחתומין קיבען ונטולין בנה ואין שזין בעשנין ארכ-על-פיין איסו, (ט) נפלון אם המזותן בן רקיון וקם שאינם מטערין להקמין, ארכ-על-פי שגעשה גען ציר על המזח מכל מקום שרי, בזין שאינו מכך לזר לא יבו על-ידי-יה לדי' שהות שעוד חמוץ: (ט') רקיון⁽²⁹⁾. הינו, אף דמברג בעשות דפנות מטהה מברג זכה לעשנות, (ט) מכל קקטוב בזון יטור לכתחה לעשות רקיון⁽³⁰⁾: ח (ז') פת ג'ה טבח⁽³¹⁾.

שער הצעיר

(ג') טיז ושות': (ג') מאג'אנטרכורום: (ד') רכל חמץ אַרְעָלֶב בְּשִׁפְאֵל זְרוּר בְּנֵר, בְּקֹמָא דְּלִכְתָּולָה בְּשִׁעְנִין שְׁוֹפָה. בְּמוֹלְשָׁבָוב רִישׁ סְיקָן תְּמָה:

(ו') טיז ושות'. (ז') פְּנִישׁ שְׁפָטְלָבִין פְּנִיכָּג שְׁפָטָבָג לְזַקְרָר יְבָרְזִין קְפָּקָה, אֲצַן חַקְרָאָקָבָק. מְלֵל קְקוֹס לְכַתְּחָלה בְּנוֹדָא יְתָר טֻב לְאַחֲרָא בְּלִכְדוּתָה:

(ט') וְאַרְעָלֶב סְיקָן תְּלִל בְּקָרְבָּן דְּסְרָרָן אֲזָם דְּרָכִין בְּשָׁול דְּמִימִילָּא בְּשִׁלְיָן, כְּנֵן בְּזִוְּרִילְעָסָם רְכֵל בְּרוּדָה הָאָבָבִי אַצְמָנוֹ. מֵה שָׁאָן גַּן בְּבָקָק אַפְּשָׁר דְּלִילְיָן בְּבוֹדָה בְּקָתָה: תְּקַבְּזוּ נִידָּךְלְעָבָד בְּנָוִת, שְׁטוּרְוּגָה אֲזִינָה מְבָרְכָל בְּאַלְיָן [טְמִירָה]: (י') הַגְּזָעִין, וְפְשָׁעָגָד דְּאוֹתוֹ רַעַת אֲזִינָה גַּחֲשָׁב לְזַקְעָקָל, אֲנֵנוֹ

דְּלִילְיָן בְּבוֹדָה בְּקָתָה: תְּקַבְּזוּ נִידָּךְלְעָבָד בְּנָוִת, שְׁטוּרְוּגָה אֲזִינָה מְבָרְכָל בְּאַלְיָן [טְמִירָה]: (י') הַגְּזָעִין, וְפְשָׁעָגָד דְּאוֹתוֹ רַעַת אֲזִינָה גַּחֲשָׁב לְזַקְעָקָל, אֲנֵנוֹ

דוֹהָה נְזָקָר מְבָאָר בְּפִימָן הַנְּשָׁתָם בְּמְאַגְּנָטְרָקָרָם פְּצִירָגָעָן דְּדוּמָה כְּשָׁם דְּמִשְׁבָּב עַסְק אֲזַדְיָנוֹ מְכַטֵּל הַשְׁבָּחִים: (ט'') גְּלָמָא: (ט'') פְּסִיקִים:

(כ') מְדָלָא חַלְקָה סְמִמְפָּר שְׁפָעָמָה דְּסִכְיָא לְהַפְּנִיתָה וְרָאָשָׁשָׁסָמָה בְּטוֹתָה, וְגַן יְמָבָתָא: (ל') גַּמְשָׁשָׁקָלָן, פְּנֵי וְטַזְיָה וְפְרִי כְּבָשׂ תְּחִמְרִין:

(ל'') סְפִּינָּה, וּבְכָאָרוֹ מְוֹחָה בְּחַלְדָּמָשָׁה וְשְׁנִינָּה קְסָתְהָדָרָוָה. וְעַצְמָאָרוֹת הַלְּחָה: (כ'') אַחֲרָנִים: (כ'') קְרִי פִּישׁ, וּבְכָרְנוֹר פְּצָאיָה בְּמַחוֹזִיָּה קְרִיְּבָא:

בְּשֵׁם הַבָּבָה: (כ'') מְבָבָתָם וְלִילָּה: (כ'') מְבָבָתָם שְׁמַבָּשָׁס הַחַיְּעִילָּבָב: (ו') פְּגָאָבָתָם:

אָרֶן הַיְטָבֵךְ

הפון צדלו להוציאת צען על לפולחן, ה'ארוי ז'ל: (ס) פרדרוים. וזריך שאלמר
בגלוון שפבי, ומאותרים פרדרוים הפקיר טוויזים הם, דמשמע מעצבין זו נקבר,
ווך לאמר היה הפקיר, טז, ט"א, ע"ש (עלון א"ג סיון קמא סעניך ס"ג איזו
לשנות מועלם). והי' כתוב שאנו טעה, ע"ש: (ו) סריקין. פיי לכתחלה,
ובודיד זגד יוציאן בה: (ו) באנטרק. אין בזיד סען קכ' סיה נבנ'יה פסק קרב
ויכברחים שטנקנים קהן השנות את א"ץ עביבה, ע"ש. וכשז' שבב שם ויש
לחטבילם בלא ברכה, ע"ש, וכ'יף הפריח' הזהב', או יטבלים עם כלים אחרים:
(ס) רז'יקין. ע"ז שומכים לישותם בת צירין, וב'וח מוחה בהם עד למاء,
ע"ש. הפונכ' לעצומן עוצבי אכבע, ביה'ת'ת'לן ויד' דיאן צו': (ט) ערפה. ובזכירם
נאנית שפיר בתוכו ולא בנהחסנה, וצון ב'יה. ובפתחות מטבח אפלל משחו

אלשנה ברורה

(ז) יבכר נביית ובן פשלמן שערכו עלייו שפטות אָרְעַלְפִי שבעטול
ומה שימצא כן העזה ושרפונו. ונש' שבתו, רםטעם זה (ז) טוב
שיירוטס בפורום בוגלו באנדרט סכרי מושפלת, קדם שיביראו ליבי
חמיין¹⁴, (ח) Adams בכווא לדידי חמוץ אריך לשוון. (ט) בברק
בבלים. עין לעיל בסייעת נתן פעריך ד בנטה, (ט) Adams לש' קיזיטוב,
מה יעשה בקהליט אחריך, והכא מורי ביש בערב-ביסח אמר ומון
אשווין, (ט) דיבול נג'ור חומץ מעילין אָרְעַלְפִי שבטעלן
לעשות שבקת אָרְעַלְפִי שבטעלן. אך שאנו חולשין
שצמא ישנה קחת נינכבר על בל ננאה: (יא) אגוי מבטל אותם¹⁵. או
אמאי מפקור אונט, (יב) אבל לא אמר פורוין בפרק, (יכ) ראטן לשון
מברר שמקין, (ד) דאפער לוייר במשמעות הילשון שטעתמן הן
הפרק, (ט) ואינו כו. וכטבו האסורים, דלשותות של בטול וטבקר
אדריך לומר נוקא בלשון שמיבין¹⁶: (יב) שאטבלן קודם חמונן.
וממילא אף שוחחמצו אחריך איזו עוזר בכל נאה, דאיו שול:
ד (ג) אין עושין וכו'. פרש, לכתחלה, ובידיער מתרין
באכילה (ח) אם לא שחה בצעירן שעור חמוץ, (ט) ואם יוציא בך
ידי חותם¹⁷: (יד) סריין הקצידין וכו'. לפי שהוא שורה עלה
לצערן, ופעמים יבוא לידי חמוץ על-ידי טהרה זו. ואצלנו וואה לעזע
חוליקו תבכחים אספור הנל, לבי' ש្ហוואה שטעבבו בצד� אינו יוץ' שע
סריין של גאל-קטים (כ) ובין של נחותמין, אף דנקותין גבעזין
אם שפטות בן רזקין זקם שאזים מטירין לסקחמיין, אָרְעַלְפִרְיכָר
בעין ציר על הפאה מכל קוקם שיין, (יב) צאנין שאנין כקען לאיז' לא'
דמבער בצעית ה דקחות משפח מאיר לעשין, (ככ) מכל פוקס בכוון
דכשהיא עבה כליכך לש' לחש' שמא לא יישלט חם קאש' בוחה ומכה
הלהקה שהבאנו דעת פאה פיסקים דאכלו בפחות משפח יש' ליהה.
אודרין, אבן בפחות מעדת אין לאסדור קדיעבד. ומכל קוקם, כ
ן (ח) פאנדי'ש וכו'. הם עשות מזוז (ככ) מללאוין בברשות או בבר
הה' צויה נס' נס'

Torah-Box.com

חֲלֹבּוֹת פֶּסַח סִימָן תְּמָם

ד (יט) ט אין לטען (יב) ביצים שלמים במאצה, (כ) שתאהה עמהם:

באר היטב

אתם עשיתם עליי קמה, אף שגנשו עם מטרות גוזרו בואה, משאיב במצוות אביה ויחזקיה נסיך לאשוש מפנהה כל מה שרוצה, כל מה שדריך לעשות כל שגהה עם קחמי נסיך לאשוש ממנה אפרוחה, במשיח טהור סיון חסן (ובכונתי) תחתיר וכחוב שפעם א' אנד משלול בזבב. וען פכוניהן סיין חטא: (יל') ביצים. שערני יוצא מוקם לתחה ופיעטת קאפעטן וויאס קאיין שטאסר לשלש עטה עם זרעים מנגאי טעמא, נכייל, מעה אספני במצוות שצבקא בה אשור אנטפה קפנית א' אעפ"י שאין רקעטיה החזקין מ"מ קשים עכברוב אנטפו ול' אלון, סי'. אבן פסאי דשיג על דין זו ובברורים קסרים כי קאי איננו מעכבר שם אפיה, מידי רמי אנטפים ואוכנים גאנטס שאנן לפערmins תוך המצעה, ע"ש. וכתוב הח"ז דאין להחמיר בדיעבה, ע"ש. (אך) שאין ראיית מג'א מוכחת. דאפשר דעאנטס מיטפעים בעצם לא איתת כמזה:

משנה ברכות

העסה ומצבת אפיקה; ועוד, שלמה זו דינה מינימורה, ששהם מתארים בעסה שלולשה במיטים היא מינימורה להחזרה מיה, כמו שיתבאר בסיכון הסבב⁽³⁾, ואס-גן יש לחוש שמא בשיאו הולכת להזדמנות נוחה מכך כדי שsspיק חס קאש לשילט בה לאפומת⁽⁴⁾. ואפלו ברייעבד, שבחן אתן אונס לתוכה הפאה, (כ) יש לאסס פאה: ז (יט) אין לנו וכו'. בסיכון מהאי טעמא, לפ' שהליך היוציאת מהם מעצבת אפיקה. ואפלו ביצה מבשלת אין לפון אך-על-פי שאין לך יוצאה מטה, מכל מקום במקומות הביצה אין חס האש שלות שם ואין נאפה שם יפה: (כ) שתפקיד עטחים. ואפלו (כט) ברייעבד יש לאסס, לפ' מה שאנו נהגין לאסס מזח שנטכלה בפנור לי שאין חס קאש שלוות שם⁽⁵⁾, והכי נמי בזיה. (כט) אבל אם נמן לתוכה (כ) זרעים אפלו אים מחותרים מפורת אקלילה⁽⁶⁾, לפ' שדר גפן כנה איינו מעכט אפיקה, (ג) ומבל מקום לבתולו יש לאחרם גם בזיה:

(ב) מגנ'אברם. אליה רבה ופרי חדש: (כט) מגנ'אברם ואליה רבה וחקי'זקב. לא כט'ז: (ד) רוזה לומר.

שער הצעיר

זה נטעין פאלטער מרבני עסם. צין בעייזיסוף. וכן בקאנ-זענער שאנגעטן בערך דין זה. ובכט ומלהשיטו פאלטער שמע מה דרביא להו דרלטונגין דשין דחת עבדה קניין פת קרפה הקפה עכה מפלש ליאַ זאָרער, וואָנט אַזונען, ווּלְשִׁים מַזְבֵּחַ דֶּלֶא קָאַ דָּרְדָּר פְּלָסְגָּאָן קְפָּה זְלָקָאָן דְּקָהָה פְּלָרְזִיָּה מְלָשָׁן אַלְאָ טְשָׁוֹם גְּלָשִׁית נְבָךְ דְּלִילָתְּנָה לְמַלְלָיָה פְּרָאָן בְּצָבָה טְלָחָם כְּפָטָרָה, דְּשָׂאַנְיָן הַסְּמָן דְּהַזְּרִיכָּם, וְעַדְעַטְשָׁאָטָם, צַעֲןָן שָׁם, ואַמְּצָעָן אַזְרָבָה, אַפְּשָׁר דָּגָלָל בְּחוּרוֹת מְפָחָה אַנְיָן בָּרָרָה, וכן מְבָחָה שָׁם בְּרָשִׁין זְבָבָלָה לְפָטָקָאָן לאָ קָאַ בָּרוּר מַעֲקָר הַדִּין, צַעֲןָן שָׁם בְּרָבוֹר שְׁפָחָה עַתְּ קְרָבָה שְׁפָטָבָה: וְתַּחַדְדִּין דְּקָנִין בְּזִינִי וּכְךָ, עַן שָׁם, ובָּן מְזָחָה מְפָרִי קְרָשָׁבָה וּזְהָה לְשָׁנוֹן: וְכָהָה עַבְנָה, שְׁפָט כְּלָחָם הַפְּנִימִים שְׁהָהָר מְזָחָה וּבְרָה, וְזַחֲזָן וְאַזְקָעָן נָאִי פָּתָח עַבְנָה פָּתָח וְרָה. בְּנֵי דְּסֶמֶקָּאָן הוּא קְשִׁים דְּרִישָׁה לה שְׁמָן קְבָּרָה רְבָּה הַנְּאָהָר. וכן קְבָּרָר עַזְרָה בְּדָרְבָּיו בְּפִיכָּה דָּרְבָּה, צַעֲןָן שָׁם, וכן קְבָּרָיְהָן קְרָשְׁבָּאָן וְתַּאֲרִיְּהָן בְּבִיאָה כְּבָרָה, עַזְרָה, עַן שָׁם. ובָּן קְטָב תָּאוֹר דְּרִיעָה בְּחַלְכָּות פְּסָחִים דָּרְבָּה, צַעֲןָן שָׁם בְּרָנִישָׁן שְׁפָטָה, וכן הַכְּיאָה הַכְּרָבִיִּישָׁן בְּשָׁם קְרָשְׁבָּעָן לְאַסְפָּרָה, וְעַנְשָׁבָּאָן הַסְּפִיףָן עוד יְוָהָר, דְּבִין דְּמַעְטָמִים קְעִינִים לִיאָבָּאָלְטִילָּה, אַפְּשָׁר דָּגָלָל בְּפִיחוֹת קְשָׁפָחָה אַסְכָּר, תְּהָה לְשָׁנוֹן שָׁם: רְלָא אַחֲרָשָׁן בְּגָרָא דָּרְבָּה שָׁרִי, וְגַל אַעֲבָדָה לְהָרְבָּגָן שְׁבָבָה בְּנִי עד אָזְנָלְשָׁנוֹן. וכן קְבָּרָבָה בְּהַדָּאָה בְּהַ

*France) : 01.80.91.62.91
aël) : +972.77.466.03.3*

הַלְבָזָת פֶּסֶח סִימָן תִּמְ

כיאוריות ומוספים

וחתבואר ברמ"א שם, שבאופן שהמעצה נזכרה על ידי בפיוותה, אם איתע דרבן ביום הפסח, יש לאסור את כל המגנה, אבל אם אריעו קודם הפסח, יש לאסור רק את מקום הדיבוק. והוסיף המשניב שם (ס"ק ל"ב) שסבירות מקום הדיבוק יש לאסור בשיעור כדי נטילה.

(36) ולענין לצעת ידי חובה אמילת מצה במצעה המעורבת במנין תבלין, כתוב לעיל (ס"י תנ"ה ס"ק מו) שעמנם משמעות השוע"ש שם המשניב שם (ס"ק טו), שהוא מושם שחששו לדעת הופוסקים שמי פירות ממהריהם להחכימץ את העיטה אפיקו בלא תערובת מים ונראה שם בדבריו טעם נסמן.

[שעה"צ ס"ק ל]
 וכן לעיל ק"ט פ"ג תנ"ה פ"ג' וט').

(37) שם כתוב השוע"ש שלบทילה אין ליתן תבלין לתוך העיסה, כיוון שהוא חד [חריף] ומהמוכן את העיטה. והרמ"א כתוב שם, שבפלפלן אפיקו בדיעבד אסור.

וממה שהחומר השוע"ש שם לא יכול עיסקה שנילושה עם תבלינים, הביאו המג"א (כאן ס"ק ה) ראייה לכך שהזרעונים אינם מעכבים את האפיה, ולא בדעת הטיז (ס"ק ג, צוין בשעה"צ לעיל ס"ק כט). שאSTER גם בזרעונים [אולם סייט המג"א, שיש לחחות ראייה זו ולומר שם מדובר בתבלינים כתושם].

[משניב ס"ק יח]
 שבקשם מטענים בעזה שגלושה בזמנים היה קמלה לסתמיהן מיד, כמו שיתבאר בסימן חסב⁽³³⁾ וכו', ק"מ שהספק חם הקаш לששלט ביה לאופחתה⁽³⁴⁾.

(38) כך מובואר להלכה בשיעור שם (ס"ב). ואולם הרמ"א שם (ס"ד) כתוב, שנגו לאסור לשזה במני פירות גם בלא תערובת מים. ובאייר המשניב שם (ס"ק טו), שהוא מושם שחששו לדעת הופוסקים שמי פירות ממהריהם להחכימץ את העיטה אפיקו בלא תערובת מים ונראה שם בדבריו טעם נסמן.

(34) אומנם, הרי החתבואר בשיעור לסתמן שם (ס"ב) שבאופן שלש במני פירות עם מים, יאהה את העיטה מיד והמעצה תזיהה מותרת, ואם כן כאן שהליך אינה יצאת קודם תחילת האפיה אלא ורק כדי האפיה, הרי מיד היא נאפית ואינה יכולה להחכימץ (הערה הגרא"ב פרנקל על מג"א ס"ק ח).

[משניב ס"ק ט]
 לפי שאין חם הקаш שולט שם⁽³⁵⁾ וכו', אבל אםatum לסתמה ז Kunz עזב אפללו אוים קחולשים מתרת באכילה⁽³⁶⁾.

(35) ומזה שנתכפלה שאין חום האש שולט בה, מובואר ברמ"א לסתמן (ס"י הסा ס"ז) שהיינו דוקא באופן שהמעצה נזכרה על ידי בפיוותה, והוסיף השעה"צ שם (ס"ק מג), שבshallki המוצה אינם דבריים ממש אין לאסור, אפיקו כשהם סמוכים מאד ובמנען דברקו זה להזה.

